

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: BREV TIL: Bülow, Johan FRA: Biehl, Charlotta Dorothea (1784-04-28)

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "BREV TIL: Bülow, Johan FRA: Biehl, Charlotta Dorothea (1784-04-28)", i *Charlotte Dorothea Biehl's Breve om Kong Christian VII*, Otto B. Wroblewski's Forlag., s. 134. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002245849-000-shoot-L0022458490000006.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Charlotte Dorothea Biehl's Breve om Kong Christian VII

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Den 28de April 1784.

Dersom det er sandt hvad to Officierer af det Regiment, der laae i Helsingør, medens Dronningen var paa Cronborg, har fortalt mig, saa er det et Beviis paa een af Naturens fornnderligste Virkninger. Det var paa det strængeste forbuden at lade Dronningen vide Executions Dagen af Frygt for at den maatte gjøre for stærkt et Indtryk hos hende. Keit[h] tilbragte den heele Formiddag hos hende, men hun havde havt en saa græsselig beængstet og uroelig Nat, at hun havde været meere end tie Gange af Sengen, og io nærmere Dagen kom io værre blev det, saa at Keit[h] fandt hende meere død end levende og i stærk afvexlende Besvimelser, der nærmede sig Convultioner. Det første hun saae ham, raabte hun til ham: hvad man havde fore med Struensee? og io stærkere han forsikkrede, at der ikke var mødt ham noget, eller at ham skeedte noget ondt i hans Fængsel, io meere paastod hun, at han leed, og leed uendelig meget. Han bad hende paa det indstændigste at forjage alle slige Tanker, og i steden for at være bekymret for et Menneske, hvis Formastelse havde paaført hende og hendes Huus Vanære, da at laane sin Agtsomhed til det han havde at berette hende fra sin Herre. Hun gik ogsaa op og ned af Gulvet med ham, og i hvor megen Møye han end gav sig for at fæste hendes Opmærksomhed, var det ham ikke mueligt, førend Executions Tiden var forbie, da hun brast i en heftig Graad og sagde: Gud! hvilken Angst faldt der ikke med et fra mit Hierte!

s. 135 Da hun forlod Cronborg [30te Mai] var der neppe et tørt Øye; længe efter var det Folk, der havde hørt Kuglerne suse om deres Øren, umueligt at tænke eller tale om hendes Afskeed med Prindsesse Lovise Augusta uden Taare. Meere end tie Gange flyede hun hende fra sig, og naar hun var kommen tre Skridt fra hende vendte hun om igien, rev Barnet med Heftighed til sig, trykkede det op til sit Bryst og jamrede og græd overlydt. Endelig overvandt hun sig saa meget, at da hun ikke kunde forlade sin elskede Daatter, saa vinkede hun, at de skulde skynde sig bort med hende, og da hun var kommen hende af Syne, tørrede hun sine Øyne og begav sig med stor Standhaftighed ned til Broen; ved den laae den kongelige danske Chaloupe til at føre hende og Betienterne om Bord hvor de Danske først skulde forlade hende; men da hun kom paa Broen lod hun sine Øyne løbe runten om, og da hun blev den engelske Capitain [Bride] vaer, der skulde føre hende bort, sagde hun: Giv mig Deres Haand, Sir! hvorpaa hun rakte ham sin, steg i hans Chaloupe og overlod den kongelige til sin Hofstat.

Alle de, som den 17de og efterfølgende Dage bleve arreterede fik deres Straf eller Friekiendelse af Commissionen, Baron Bülow og Grev Holstein undtagen, som umiddelbare bleve forviiste af Regieringen uden at deres Brøde blev dem bekiendtgjorte. Bülow aflagde i en Tiid af nogle Dage det nøyagtigste og redeligste Regnskab, og hans Fiender selv kunde ikke nægte ham at tage den Roes med sig, at Staldens. 136aldrig havde været i en bedre og ordentligere Stand og med mindre Omkostninger og Udgifter end i hans Tiid. Uagtet han var paapasselig og ikke saae igiennem Fingre med nogen, elskede hans Folk ham dog inderlig, et vist Beviis paa, at Folk med større Lyst og Iver opfylder deres Pligter, naar de staaer under en Mand, der kræver det ved sit eget Tilsyn og skionner derpaa, end under een, der skiuler sin phlegmatiske Dovenskab under Navn af Godhed og behandler den dygtige og udygtige paa en lige Maade.

9

Anno 1773 gik det Rygte, at man var falden paa at vilde have Kongen trepaneret og til den Ende kaldt den gamle Wolert herind fra Slesvig. Om det var saa eller ey skal jeg ikke kunde sige med nogen Vished; thi da det var noget, som jeg troede han ikke burde sige, saa forbød Beskedenheden mig at spørge ham derom. Men da jeg engang yttrede en Attraae for ham efter at vide, om man var sindet at beholde ham her og om han blev længe, saa svarede han: Jeg reyser om 8 Dage; da man holdt det nødvendigt at kalde mig, saa var det min Pligt at komme, men deri hvor man troede at bruge mig, kan jeg med en god Samvittighed ikke foretage mig noget.

Som et Beviis paa, at man ved Statsraadets Stadfæstelse til at gjøre Kongens Haand og Villie gyldig allene forstod Prinds Friderichs, vil jeg anføre to meget bekiendte Anecdoter, der ere lige saa forskiellige i deres Følger, som de i sig selv synes at komme overeens. Capellmester Sarti, som meere ved allehaande smaae mechaniske Kunster og Experimenters. 137moerede Kongen, end ved sin Musique, var bleven ham meget umistelig, men da han af Frygt for sine Creditorer maatte søge Skyts hos den Kayserlige Minister, saa torde han ikke vove at forlade hans Huus for at tage paa Slottet førend han var forsynet med et Moratorium. Kongen havde allerede tree til fiire Gange befalet at hente ham, og han vegret sig for at adlyde uden man gav ham Sikkerhed, da Bielcke, som var Oberhof Marchal, gjør Kongen Forestilling derom, og i Følge af den underskriver [Kongen] et saa kaldet Jern Brev for Sarti, og med det i Lommen forføyer han sig til Slottet. Det første dette blev bekiendt underkiender Prinds Friderich og Stats Raadet det udstædede Sikkerheds Brev som ugyldigt, siden det ikke af dem var bekræftet, og alle Bielckes Undskyldninger og Forestillinger om, at Tiidens Korthed havde forbuden ham at bie indtil det var bleven forestillet i Stats Raadet igiennem Canceliet hialp ikke det ringeste, Sarti maatte flye det tilbage, og indtil et nyt Document blev udstædet derfra, maatte toe Kongelige Laquaier gaee een ved liver sin Side af Vognen, naar han kiørte til eller fra Slottet for i paakommende Tilfælde at beskytte ham.

Nogle Aar derefter forelsker den bekiendte Geheime Raad Crone sig i en Frøken Gramboe, der hverken var ung eller smuk, men havde nogle tusende Rigsdaler og var nær beslægtet med den gamle von der Lühe.

Hvad enten det nu var af virkelig Omhue for Pigens Vel, eller af Attraae til at beholde hendes Midler i Familien, saa var endeel af hendes Paarørendes. 138 meget misfornøiede med Partiet og søgte under Forevendning, at hun ikke var rigtig i Hovedet, at faae Giftermaalet forbuden. Oberhofmesterinde von der Lühe paatog sig det, udvirkede en Cabinets Ordre desangaaende, der blev sendt Politiemesteren med Befalning at forkynde Geheime Raad Crone Hans Mayestets Villie. Fædder lod Crone kalde, forelæste ham Cabinets Ordren, hvis Indhold var, at Hans Mayestet ganske og aldeles ophævede den Forlovelse, der havde været imellem Geheimeraad Crone og Frøken Gramboe, da Familie Aarsager gjorde deres Ægteskab ganske umuelig. Crone, som det hverken feylede paa Forstand eller Dristighed, svarede ganske kort, at Familie Aarsagerne vel ikke kunde være andre end Attraaen efter at faae hendes Midler naar hun døde, og den korteste Vey dertil havde været den, at forbyde hende Raadigheden over den baade i Liv og Død; thi naar saa hendes ubetydelige Capital havde været Øyemeedet hos ham i denne Begivenhed, havde han selv gaaet tilbage, og var det en paa Agt grundet Kierlighed, der forbandt dem med hinanden, saa var det en Misbrug af den Kongelige Myndighed, at paalægge to frie Personer Tvang i en Handling, deres frie Villie burde bestemme. Da denne Ordre tillige feylede sin Gyldighed ved ikke at være stadfæstet af Stats Raadet, saa fandt han sig ikke pligtig at adlyde, men havde Føye til at ansee den for en paa ulovlig Maade tilsnegen Befalning.

9*

Jern Brevet, som efter den fornemste Hof Chefs Forestilling blev underskrevet for at skaffe Kongens. 139 en Tidsfordriv, han begierede, fandt man for godt at cassere, men da Crone anførte Ordrens Ugyldighed uden Stats Raadets Underskrift i en frie Handlings Hæmmelse, fandt man for godt at afstraffe hans Formastelse ved at indslutte ham i Fængsel, uden at nogen kunde fortolke det modsatte heri anderledes, end at Kongens, men ikke Prinds Friderichs Befalninger behøvede Stadfæstelse. Maaskee løb der ogsaa nogen Hævn for hans Weissagung(en) ind med, saa at man fandt en Glæde i at overtyde ham ved sit Fængsel om, at hans Spaaedoms Geist ikke var ægte.

Far vel, min værdige Ven, og vær overtydet om, at jeg allene lever for at ære, elske og tækkes min fortræffelige Johan.